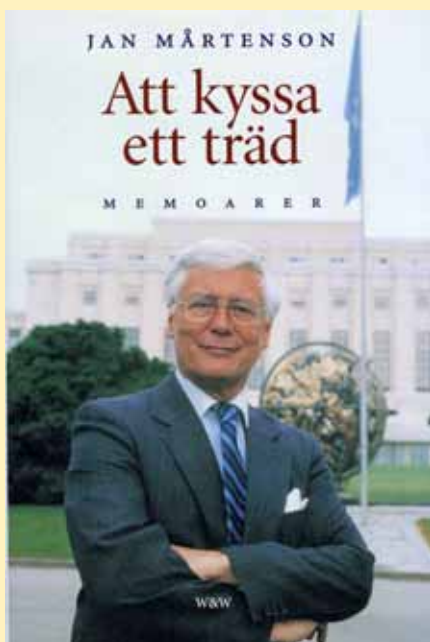


HOMAN GAZETTEN

Medlemstidning för HomanSällskapet. Nummer 2 2007



Jans fina memoarbok kommer nu i pocket,. Ni som inte har köpt den; gör det! Den är väl värd att läsa inte minst som ett stycke nutids- och kulturhistoria. Boken är späckad med intressanta detaljer och HoamSällskapet finns också med på ett hörn! Ett nytt kapitel har lagts till den ursprungliga utgåvan som kom för sju år sedan.

Inte bara för arboreter.

Författaren och ambassadören Jan Mårtenson berättar i sina memoarer medryckande om sina olika liv som herrgårdsbarn i Närke, som student i Uppsala, som diplomat på olika håll i världen, som H M Konungens kanslichef och som framgångsrik deckarförfattare. Hans diplomatiska karriär förde honom till Rio de Janeiro, Paris, New York och Bern. Jan Mårtenson var undergeneralsekreterare i FN med särskilt ansvar för nedrustning och mänskliga rättigheter och han var generaldirektör för FN:s Europa-kontor i Genève. Många av tidens stora som han mött passerar förbi i boken: Gunnar Myrdal, Kurt Waldheim, Yasir Arafat, Ronald Reagan, François Mitterrand, Andrej Sacharov, Tage Erlander, Leonid Bresjnev för att bara nämna några.

Äntligen är Spionen här!

Jans efterlängtrade nya Homandeckare visades upp av honom själv och Wahlström & Widstrand på vårt senaste årsmöte. Där läste också Jan högt ur den och medlemmarna kunde köpa boken till reducerat pris från förlagets representanter som fanns på plats.

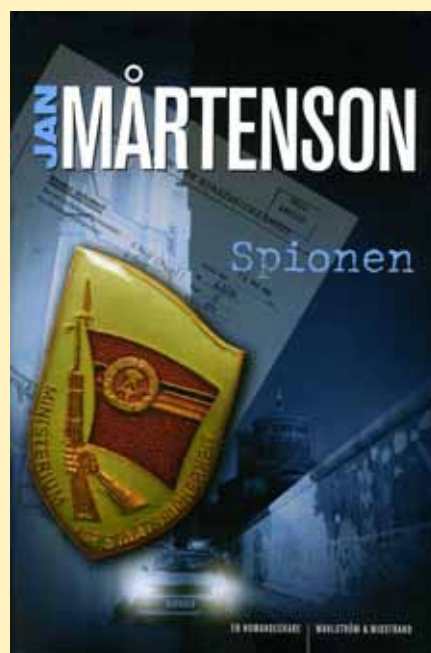
På sidan 3 kan ni läsa vad vår sekreterare, Monika Stenlund, tycker om boken.

Spionen:

Homan i kalla krigets efterdyningar

I Spionen får Johan Kristian Homan kontakt med en gammal kamrat från Uppsalatiden, Anders Molin, som efter en lång men relativt misslyckad karriär inom UD har hamnat ordentligt i klistret. Anders Molin är utsatt för utpressning. Tydligt har det funnits en akt om honom i den östtyska säkerhetstjänsten, Stasis, arkiv. Akten innehåller bevis för att Anders Molin arbetade som spion åt ryssarna under 80-talet.

forts. sidan 6.



Bullfest i Bullkyrkan!

Vi har varit på Bullfest i Bullkyrkan. Om det och om årsmötet kan ni läsa på mittslaget. På bilden tackar VSF Stadsmissionens utmärkte guide för ett bra föredrag.

Ledare

I vår trädgård, högt uppe i den gamla eken sjunger koltrasten.

Det är inte en kinesisk trädgård, men en svensk när sommaren är som bäst.

Andra fåglar spionerar försiktigt på Mästersångaren från sina gömställen.

Det är så skönt att leva att man nästan skulle vilja kyssa ett träd.

En sådan här dag tycker man sig inte ha någon skilleshäl och Midas guld spelar inte någon roll.

Mitt i funderingarna kommer Elisabeth med Spionen i högsta hugg. Nu har hon njutit av boken och det är min tur.

Sommar, sommar, sommar...

Och när det blir höst 25-årsjubilerar HomanSällskapet.

Det laddar vi upp för nu.

Livet är härligt!

Jag tror att jag lägger undan Spionen ett tag och går för Att kyssa ett träd!

En Homanskt skön sommar alla Homaniter!

Clas Göran Carlsson, ordförande

HOMAN  GAZETTEN

HomanSällskapetets styrelse består under året 2006/2007 av:

Clas Göran Carlsson, ordförande
clasgoran.carlsson@telia.com

Monika Stenlund, sekreterare
monika.stenlund@moderat.se

Nils-Magnus Lobenius, kassör
nml@glocalnet.net

Claes Lindberger, klubbmästare
clindberger@hotmail.com

Leif Berg, adjungerad
leif.berg.repuls@telia.com

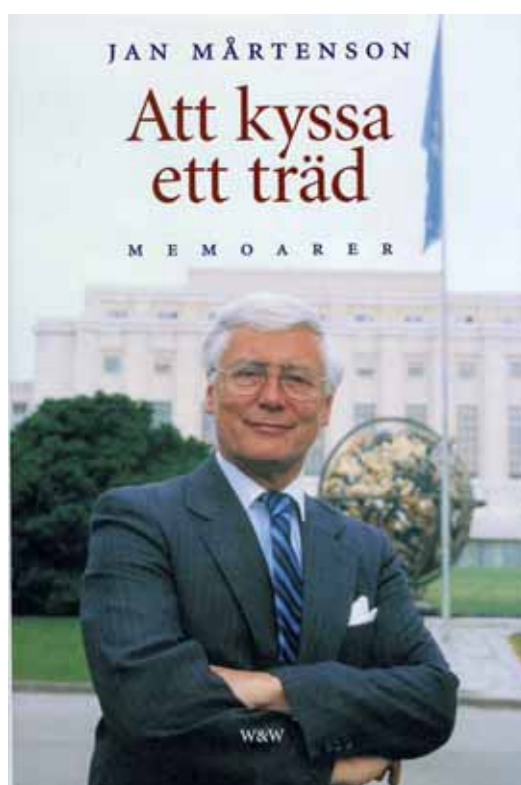
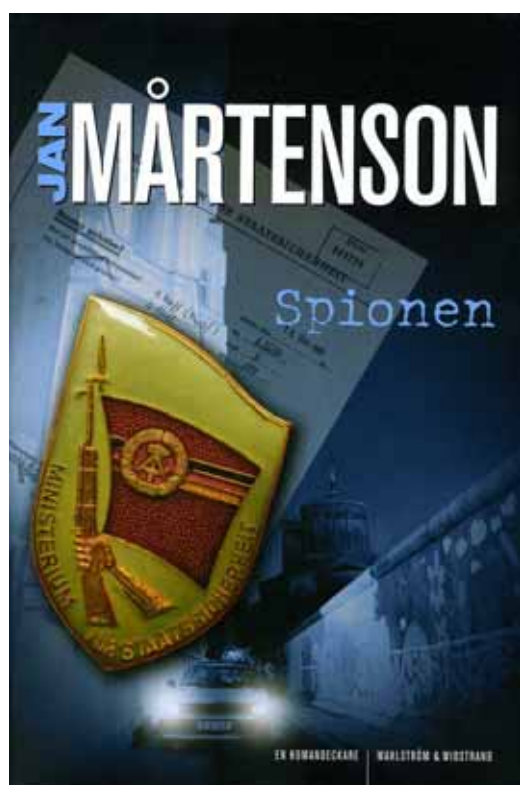
Redaktör för *HomanGazetten* är
Clas Göran Carlsson, 08756 22 23

Adress till hemsidan:
www.homansallskapet.nu

och till Gazetten:
c/o Clas Göran Carlsson
Hästängsvägen 14
183 77 TÄBY

e-post: **clasgoran.carlsson@telia.com**
Vårt postgiro/pluskonto är 4335130-3

Tryck/original/layout:
tryckpressen.com



Har du läst "Spionen"?



Vi har haft vårt årsmöte i Grilliska Huset vid Stortorget i Stockholm. Det är lite av julafton för oss som älskar denne lönnfete antikhandlaren Johan Kristian Homan. Vi får en liten susning redan vid första styrelsemötet att nu är Jan Mårtenson igång med skrivandet och den ska handla om spioner. Då får vi slå våra kloka huvuden ihop och spåna var vi ska ha nästa medlemsmöte. Det blev på Armémuseet för där pågick en utställning om spioner. På detta möte läste Jan ur sitt manus de första orden:

Hallå

Ja?

Stör jag?

Nja, vad gäller det?

Jag ska fatta mig kort. Man vet ju aldrig... Numera kan visst samtal avlyssnas av vem som helst.

Ja, och nu håller jag boken i min hand. Redan i tunnelbanan hem kan jag inte bärga mig utan börjar bläddra i boken och börjar med slutet. Inte det slut ni tror. Nej, jag tittar vad han har för ett recept. Kalvschnitzel med tillbehör á la Christer. Det låter gott. Man kan ju alltid testa det till helgen.

Efter att ha läst boken får man redan på att receptet kommer från Christer Lingström som huserar på Edsbacka Krog och har fått två stjärnor i den prestigefulla Guide Michelin. Christer Lingström blev nyligen vald till Årets Sollen-tunabo 2006 och tilldelades diplom av kommunalrådet Torbjörn Rosdahl. Edsbacka Krog har anor från 1626, då Konung Gustav II Adolf personligen utfärdade rättighet att bedriva krog. Sedan omstart 1983, efter ett uppehåll på 111 år, drivs krogen med stark tradition, höga ideal och mycket känsla. Väl värd en omväg!

Hur blandar han sin Dry Martini denna gång?

Johan Kristian Homan har övergett sin gamla favorit Bombay Sapphire och tar i stället Plymouth

Gin. Han tycker att den har sting, en spännande historia samt en stilig etikett med ett 1700-tals skepp under fulla segel på ett skummande hav. Vermouth ska vara den italienska vita, torra Martini Rossi. Noilly Prat är för söt och den missfärgar drinken och gör att den stöter i gult.

På en liten silverbricka fyller han två höga art déco-glas med den iskalla drinken och lägger en tunn skiva citronskal som ett segel ovanpå. Oliver gör drinken saltare. En liten skål mandel som tilltugg medföljer.

Drinken bjuder han sin gamle vän Anders Molin på uppe på sin altan i lägenheten vid Köpmantorget 10 med en vidunderlig utsikt över hela inloppet till Stockholm för sina fötter.

Anders Molin och Johan Kristian Homan möttes första gången i Uppsala på Södermanland-Nerkes Nation när Anders läste juridik och Johan Kristian konsthistoria. Anders hade tagit studenten i Eskilstuna och vår vän hade erhållit sin mogenhetsexamen vid "Karro" d v s Karolinska Högre Allmänna Läroverk för gossar i Örebro. Sedan hade det gått bra för Anders och han hade blivit antagen som attaché på UD med Paris, Rio de Janeiro och andra exotiska platser som arbetsfält. Nu har han återvänt till UD och står till "utrikesministerns förfogande".

Han berättar om att han under kriget blev utsatt för ett sovjetiskt värvningsförsök. Han blir anklagad för att vara spion och det finns handlingar om honom i "Stasis" östtyska säkerhetstjänsten, Gestapos efterträdare och KGB:s polare.

"Spioneri, sa han med pressad röst. Landsförrädare! Förr fick man dödsstraff för det. DU måste hjälpa mig. Jag ligger djävligt risigt till."

Historien rullar vidare och efter en auktion på Bukowskis även kallat "grevinnedagis" möter han

Gamla stans svar på Oscar Wilde, nämligen Erik "Vem är det"-Gustafson. Med sitt klädintresse är han idag iklädd knallgrön blazer och rosa skjorta med en elegant gul sidenscharf i halsen. Ljusgula manchesterbyxor och till detta plommonblå mockaskor. De intar en "pensionärsvälling" på Operabaren eller Caffè Latte som det egentligen heter. Nu får han reda på allt om Anders Molin både på arbetets som på kärlekens områden. Är han en spion eller är det bara elakt förtal?

Ett studentjubileum med middag på den tvåhundraåriga herrklubben Sällskapet på Arsenalsgatan. Åtta gamla kamrater från Karro och Örebro ska prata minnen om gamla lärare och kamrater men även om Carin Åberg. Skönheten alla var förälskade i och som hittades våldtagen och mördad med sina egna trossor instoppade i munnen en majkväll i stadsparken för länge sedan.

En man mördas och vår vän misstänkt och får hjälp av både Francine och lilla Cléo som blir husses räddare. Vad skulle Johan Kristian göra utan sin lilla "sambo"?

Nej vad är det jag håller på med?

Det är ni kära vänner som ska kasta er över denna kanonbok. Spännande och småmysig precis som en riktig Homandekare ska vara.

Med detta vill jag och hela styrelsen önska er en trevlig sommar.

Monika Stenlund

Psst.....

Tala inte om det för någon men Jan är redan på gång med nästa bok. Den lär ska handla om Vasaskeppet.

esten

esten 15 maj på
, som vanligt måste
formidabel succé.
er som efter en
med gott bubbel
kan" för att höra ett
edrag om Stads-
rksamhet. Efter
erhöll VSF (J
utdrag från sin
Spionen". Den
etävlingen vanns,
av Pia Jarnling, kär
a år. Första priset
at lunch med VSF
enne. Gissa om hon



Här funderas det över Nils-Magnus frågor.

oklart vad festen
. För att undvika en
s ett lotteri vars
tillträta igen.
a för höstfesten har
vi letar efter en stor
kostar för mycket.
örslag till någon på
d 2! Under årens
r att finna eleganta
medlemmarna varit
rustkammaren på
useet, Sjöfartshuset
mpelriddarorden,
useet, Moderna
nro, Stallmästar-



Vinnaren Pia Jarnling och tävlingsledaren Nils-Magnus



Spända åhörare



VSF



Förlagschefen Kerstin Angelin



Nya Homandräkten?



VSF och Pia Jarnling i väntan på segerlunchen en annan dag



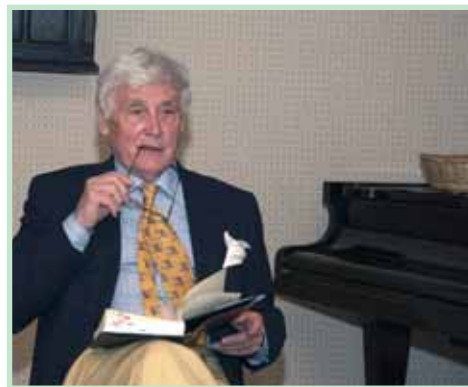
Signering



Love Öhlund rekordung rekordförsäljare



Är han verklig eller från Madame Tussauds



VSF läser

Forts. från första sidan

De enda som skulle kunna fria honom från misstankar är hans före chef, som blivit senildement på gamla dar, och en före detta kollega till Anders Molin, som för att skydda sin egen karriär gör allt för att misstänkliggöra den spionanklagade.

Under ett jubileum för Homans gamla studentklass återväcks minnen från förr, men inte bara goda sådana. Och jubileet får en obehagligt slut när Olle, klassens hackkyckling, far ut i mordanklagelser: Han vet vem som mördade Carin, skolans vackraste flicka, som hittades strypt och våldtagen i Stadsparken morgonen efter studentskivan. Mordet är preskriberat, men mördaren verkar inte vilja ta några risker.

Dagen därpå hittas Olle Granlund brutalt mördad i sin lägenhet. Polisens misstankar

faller på den klasskamrat som senast såg honom i livet: antikhandlare Johan Kristian Homan.

Homan dras in i ett drama där han inte vet vem som är vän eller fiende. Där det förflutna, vare sig det handlar om spioneri under kalla kriget eller om ett brutalt mord, måste hållas hemligt till varje pris. Även om priset är mord.

Om författaren

Jan Mårtenson är tillbaka med sin trettioåttonde bok (om man räknar in två receptsamlingar och en guidebok) om Johan Kristian Homan, antikhandlaren i Gamla Stan. Sammanlagt handlar det om över 2 miljoner sålda böcker. Hans särpräglade stil, där mordet alltid sker mellan sidorna, och där kulturhistoria, samhällskritik, aforismer och inte minst mat och dryck får ta mer plats än skurkarna, har gett honom en

ständig växande skara trogna läsare.

Jan Mårtenson började sin långa framgångsrika karriär som diplomat 1960 vid 27 års ålder. Han har bland mycket annat varit chef för kungens kansli, biträdande generalsekreterare i FN, chef för FN:s Europakontor i Genève och ambassadör i Schweiz. Mellan alla professionella åtaganden har Jan Mårtenson under 33 år skrivit lika många deckare där vi fått möta antihjälten och antikhandlaren Johan Kristian Homan och hans blåmaskade sambo, siamesen Cléo de Merode. Han har dessutom bland annat skrivit böcker om Kungliga Slottet, Drottningholms slott, Sofia Albertinas palats och Beridna Högvakten. I höst kommer förutom Spionen hans efterlängtrade fotobok om Kungliga Djurgården.

Från Cléos kudde



Kära läsare och kattvänner. Nu är det dags igen att börja räkna, säger husse Homan. Snart har vi sommarsolståndet och då är det bara sex månader kvar till jul. Inte undra på att han i den trängre vänskretsen kallas Salongssadist. Nu packas emellertid för utfärd till landet. Inte förstår jag varför, om jag ska vara ärlig. Ett litet torp inne i en mörk skog full av mystiska ljud och dofter. Högt gräs där det kan finnas vad som helst. Myror och spindlar. Och otäcka möss som jag förutsätts jaga och bära fram till hussens fötter. Ovanligt äckligt om jag ska vara ärlig. Små saker fulla av hår.

Sen metar han. Kan sitta i timmar och stirra på ett rödvitt flöte. "Kontemplerar" säger han. "Mediterar." Slöar säger jag. Och det värsta är att han ibland får upp en mört eller brax. Dom ger han till mig och tror att jag ska bli jätteglad. Men dom smakar pyton, fulla av nålvassa ben, och för att inte göra honom besviken bär jag bort dom bakom knuten och kommer tillbaka, slickar mig om munnen och försöker se belåten ut.

Sen har han med sig sin dator för att skriva böcker. Tack och lov har han övergett sitt knattrande åbäke till skrivmaskin, som var mycket störande. Och jag får ge honom

beröm för hans flit. Nu har en deckare som heter "Spionen" kommit ut, tätt följd av en pocketversion av hans memoarer, "Att kyssa ett träd". Det låter som en handbok för miljöpartister om jag får säga min mening. Och snart kommer en bok om Djurgården med stiliga bilder.

Inte för att jag riktigt förstår vad det ska tjäna till, men det håller honom sysselsatt och det får man vara tacksam för. Och inte för att jag förstår vitsen med såna här deckare. Nån slår ihjäl nån annan och sen ska läsaren gissa i över 300 sidor vem det var. Och vitsen är att skurken ska vara den man minst av allt misstänker. Brevbäraren till exempel. Förr i världen var det hovmästaren. Men såna finns inte längre kvar. Det var bättre förr. Fast en del lycksökare i branschen gör det lättare för sig och låter den utredande polisen vara mördaren. "Skamgrepp" säger husse H.

Och det här med memoarer är ju ganska töntigt. Vem kan det intressera mer än husse att läsa vad han har varit med om och det vet han ju redan innan. Och alla hans påstådda hjältedåd kan väl knappast vara sanna, som när han besteg Mount Everest eller simmade över Engelska kanalen? Så varför anstränga sig?

Fast boken om Djurgården har jag mer förståelse för. Då kan man ju gå dit och titta utan att behöva gå dit, om ni förstår vad jag menar.

Så det är med blandade känslor jag följer med ut till ödemarken. Men jag har sett till att husse har laddat upp med kattmat på burk så att jag slipper möss och småfisk. Själv har han bunkrat lådvin och material för sina dry martinis. Jag gissar att dom är för honom som

strömning är för mig. Och där är jag inte orolig. Det finns en fiskavdelning i affären i Askersund. Och där ligger dom och väntar.

Med kära hälsningar från min kudde.

Cleo.



Har du 1,8 miljoner över kan du välja mellan att köpa ett ganska stort jordbruk i Hälsingland eller en lägenhet på 28 kvm på Östermalm eller en sekretär av ebenisten Gottlieb Iwersson från 1783. Man skulle också kunna satsa på en låda med häftiga viner på en auktion. 1,8 milj kan också räcka till lön för en normal pensionär i resten av hans liv.(med en rimlig avkastning av kapitalet)

Homan skulle nog ha köpt sekretären och rest jorden runt med Francine för förtjänsten han skulle göra vid en vidareförsäljning.

Själv har jag just sålt en gård i södra Norrland och köpt en etta på Grevgatan för pengarna.

N-M

Nu hörs Homan igen!

För den som vill höra Jan Mårtenson själv läsa sin berättelser finns nu Den Kinesiska trädgården, Döden går på auktion och Dödligt svek, förutom de tidigare utgivna. En audiobok är ett utmärkt sätt att "läsa" en bok antingen man sitter i bilen, lyssnar och kopplar av i största allmänhet, eller tycker att det är lite ansträngande för ögonen att läsa själv. Jan har en behaglig röst fri från dialekt och en bra diktion så inget distraherar lyssnaren från innehållet. Köp och njut själva eller unna någon annan genom att göra böckerna till en fin sommargåva!



I Homans fotspår

" I nådens år 1660 går skeppet Resande Man under. Det slås i spillror mot klipporna vid Gunnarsstenarna utanför Landsort (Öja) i novemberstormen. I det grönsvarta djupet försvinner kostbara mutor i guld till Polens kung för att vinna över honom på svensk sida mot den ryske björnen.

Många har försökt bärga vraket, många har misslyckats. Döden ruvar över sitt guld och låter ingen komma nära. Johan Kristian Homan dras in i skattjakten med livet som insats."

Nu alla Homanvänner gör vi en utflykt till Landsort (ön heter Öja) tillsammans med Vår store författare.

Lördagen den 1 September samlas vi vid Ankaruddens brygga på Torö kl 09.15- 10.00 ca. Till Ankarudden kommer man med egen bil eller med buss 852 från pendeltågsstationen i Nynäshamn. De som åker bil vill jag medelara mig om någon kan samåka. I möjligaste mån skall jag försöka ordna samordning med bil till Ankarudden. De som önskar samåkning anmäler sig naturligtvis också till mig.

Vi tar reguljär båt till Landsort (ca 10 min.) När vi kommer fram får vi kaffe med dopp av Ingrid. Sedan följer en historisk guidning av mästerlotsen Roland som jag lovar blir mycket underhållande. Vi äter sedan en god lunch på den lilla restaurangen hos Ingrid. Därefter lite egna strövtåg någon timma innan vi beger oss med den stadiga och nyrenoverade båten Tyra ut till Gunnarsstenarna. Jan berättar på sedvanligt inspirerande sätt.

Sedan för oss Tyra direkt tillbaka till Ankarudden där vi beräknas vara ca 15.30. Då ska vi förhoppningsvis haft en mycket givande dag.

OBS att alla tider ännu är preliminära eftersom tidtabeller ännu inte finns klara för denna tid. Jag återkommer med exakta tider till de som anmält sig. Deltagarantalet är begränsat till 40 personer så först till kvarn gäller.....



Priset för allt detta Kaffe, lunch, guidning och båthyra blir 450 kronor som insättes på postgiro 4335130-3 i samband med anmälan till mig via mail eller telefon.

Anmälan snarast!
Väl mött till en handelsrik dag

Leif Berg
leif.b.berg@telia.com
Tel 08 773 01 90

Exklusivitet i stor mängd

Jan Mårtenson är ett fenomen. Hans deckare om antikhandlaren Johan Kristian Homan har en hängiven läsaekrets och går alltid direkt upp på listorna. När Mårtenson kommer med sin trettiosjätte(!) bok om antikhandlaren i Gamla stan är han mer populär än någonsin. Kanske beror det på att glamour, vin och kultur - som präglar Jans deckare snarare än mord och våld - ligger helt rätt i tiden. Kanske på Jans stora intresse för antikviteter och konsthistoria, tillsammans med en bakgrund som diplomat och god insyn i noblessens vanor och ovanor. I år är det dessutom 25-årsjubileum för Homansällskapet, som vi alla vet, och förhoppningsvis hjälper vi till att sprida Homaniora och andra



kulturnödvändigheter från VSF till folket.

Den som infinner sig till mässan Bok & Bibliotek i Göteborg den 29 september 2007 får höra Jan Mårtenson samtala med Magdalena Ribbing, etikettexpert och författare. Såväl Jan Mårtenson, som förlaget Wahlström & Widstrand och Homansällskapet kommer att vara på plats på mässan. Missa inte det!

Röd näckros i fel händer

I boken Mord i Gamla stan berättar Mårtenson om ett tryckfel eller en tankelapsus, som i Homan-Gazetten föranledde den dramatiska rubriken "Mordförsök på Homanvänner!" eftersom det i receptet på jordgubbssåsen i Caesars örn kom att stå "en deciliter rödvinsvinäger" till såsen istället för "en matsked".

Ett annat tankefel förekommer i Mord i Gamla stan (W&W 2002) på sidan 138, där det om den mördade Gustav Nilmann uppges: "I handen håller han en röd näckros ---". I originaltexten, Den röda näckrosen (Legenda 1987, sid. 50), står det: "När han hittades höll han en vit näckros i handen". Den röda näckrosen uppträder senare - i samband med Cecilia Ehns död.

Lennart Magnusson